

JEESUSE KAASTUNNE

Jeesus tuli sellisesse olukorda, kus rahvas tundis, et nad on Jumalast kaugel ning Jumala teenimine ja Jumalale meelepärane olemine oli nii keeruliseks tehtud.

Kas sinu arvates (nagu sa seda oma koguduses tajud) on Jumala teenimine pigem:

lihtne või keeruline ja pingutust nõudev,
nauditav või pead ennast pigem sundima,
meeldiv või pigem vastumeelselt tehtav asi?

Miks või miks mitte?

Kas sul on kokkupuuteid inimestega – kristlaste või mittekristlastega – kes arvavad, et Jumal on pigem „meie vastu“? Kuidas edastada neile *head* sõnumit, et Jumal hoolib ja on meie poolt?

Kui sa puutud kokku probleemsete inimestega – kellel on elu sassis, vaesus majas, sõltuvuses ja muid probleeme – kas see äratav sinus pigem kaastunnet või mitte? Ole parem aus oma vastuses.

Kas su kaastunne viib sind tegudeni? Millisteni? Jaga seda teistega.

Mõned kristlased ei leia endas kuigi palju kaastunnet nende vastu, kes on ühiskonnas probleemsed või kes põhjustavad ühiskonnas probleeme. Mõnikord on põhjus selles, et kristlased peavad end paremateks (ise nad on süüdi, minuga seda ei juhtu), enamasti siiski on põhjuseks ükskõikne (see ei ole minu asi), hukkamõistev (elagu „normaalselt“, siis seda neile ei juhtuks), ignorantne (ma ei tea ega tahagi teada, mis probleemid kõik maailmas ette tulevad) suhtumine. Harvad pole ka juhtumid, kus kristlane tunneb end väetuna aidata (mul omalgi pole ...).

Kas oled enda juures märganud mitte-kaastundlikku suhtumist? Millest see tuleb? Kuidas seda ületada ja omada kaastundlikku südant, mis viib armastuse tegudeni?